

що перешкоджає використанню та поширенню технологій проектного управління в країні. Оскільки, ключ до успіху в реалізації реформ полягає в інноваціях. Проектне управління є найзручнішим механізмом для впровадження інновацій в країні.

Література:

1. Паула Мартин. Управление проектами. К.: Изд-во: КПК «Системы», 2005. – 173 с.
2. Проектний аналіз. В.С. Рижигов, М.М. Яковенко, О.В. Латишева, Ю.В. Дегтярьова, А.Л. Щелокова, О.О. К.: Центр учбової літератури, 2007. – 384 с.
3. Тернер Дж. Р. Руководство по проектно-ориентированому управлению К.: Изд-во: Гребенников Бизнес Букс, 2007. – 552 с.
4. Шаров В.В. к. економ. наук «Кастомізація як напрям підвищення ефективності маркетингової діяльності підприємства». Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/11-2016/116.pdf>.

ТЕХНОЛОГІЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ

Працибуда М.В.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р. держ. упр., доцент

Зараз в Україні проходить реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні або реформа децентралізації. Вона передбачає передачу більших повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад. Важливою складовою та запорукою реалізації цієї реформи є формування спроможних громад, яке відбувається шляхом об'єднання територіальних громад. З метою ефективної організації своєї роботи органи місцевого самоврядування об'єднаних громад складають стратегічний план розвитку території. Одним з найважливіших завдань органів місцевого самоврядування є ретельне планування і впровадження стратегій, необхідних для залучення членів територіальної громади до розробки та прийняття управлінських рішень та інших; зростання рівня громадської культури громадян та самоорганізації населення, громадської активності, ефективного представлення інтересів населення в органах місцевого самоврядування та інші [2].

Стратегічний план складається з чітких довгострокових, середньострокових і короткострокових цілей, шляхом послідовного вирішення їх. До основних цілей належать:

- аналіз початкових умов для розвитку громади;
- розвиток інфраструктури;
- розвиток економічної основи даної території;
- соціальний розвиток території;
- моніторинг тенденцій змін цих та інших основних характеристик;

- здійснення аналізу наявних сильних і слабких сторін території;
- аналіз альтернативного або можливого розвитку;
- розробка переліків послідовних завдань, проектів для досягнення кожної цілі.

Стратегічний план є довгостроковим і розробляється на термін, не менший ніж дві каденції місцевої ради. У будь-якому разі, термін реалізації стратегічного плану має бути таким, щоб отримані від нього результати змогла відчувати основна частина населення [1].

У спрощеному вигляді процес розробки стратегії охоплює декілька етапів, які реалізуються в логічній послідовності.

Визначення пріоритетів розвитку території.

Сформулювавши мету, місцева влада починає розуміти свої пріоритети та вектори розвитку території. Але на цьому шляху, як правило, зустрічаються перешкоди та небезпеки. Чим більш грамотно створена стратегія, тим простіше її виконувати. Для з'ясування таких перешкод та небезпек виконуються два кроки стратегічного планування: зовнішній та внутрішній аналіз.

Зовнішній аналіз – це процес оцінювання зовнішніх факторів. Зовнішній аналіз переслідує подвійну мету:

1) визначити сприятливі можливості, тобто чинники, які можуть сприяти досягненню поставлених цілей;

2) визначити загрози та небезпеки для організації, тобто зовнішні умови, які обмежують можливості організації у просуванні до встановленої мети.

Звичайно, оцінити майбутній вплив глобальних факторів досить складно. Разом з тим, сама спроба провести таке оцінювання примушує менеджерів замислитися над проблемами продумати свою поведінку в разі їх виникнення [1].

Значно легше піддаються прогнозуванню та оцінці галузеві фактори. Вони більш визначені.

Важливим результатом галузевого аналізу є ідентифікація ключових факторів успіху в даній галузі. Будь-який бізнес характеризується багатьма показниками, які піддаються управлінню та контролю (обсяги виробництва, рівень якості, рівень цін тощо). Проте лише деякі з них визначають можливість та спроможність організації конкурувати на своєму ринку. Такі показники і називаються ключовими факторами успіху.

Внутрішній аналіз – це процес оцінювання факторів, які піддаються управлінню та контролю, тобто факторів, які є результатом діяльності або бездіяльності керівництва.

Основне завдання внутрішнього аналізу – це виявлення сильних та слабких сторін організації.

Сильні сторони – це особливі, унікальні, оригінальні властивості території або, щонайменше, якості, які відрізняють її інших. На такі якості робиться ставка при створенні стратегії розвитку.

Слабкі сторони – це якості, яких не вистачає.

Існує багато різноманітних аспектів діяльності. Аби упорядкувати процес їх оцінювання, на практиці часто застосовується форма балансу.

Отже, реалізація стратегічного плану дозволить громаді стати частиною торговельних і соціально-економічних систем, модернізувати промисловість, принести в регіон необхідні технології і інвестиції та ефективно управляти ОТГ і всією територією в цілому.

Література:

1. Берданова О.В. Стратегічне планування місцевого розвитку. Практичний посібник / О. Берданова, В. Вакулєнко; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO. – К. : ТОВ «Софія-А». – 2012. – 88 с.
2. Bielska T. V., Inkin M. V. (2018), Problems of formation of asymmetric joined territorial communities: communicative aspect, Public management 5 (15), June, P. 29-40. doi: 10.32689/2617-2224-2018-15-5-29-40

НАЛАГОДЖЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В НОВОСТВОРЕНИХ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Соловійов В.Д.

Науковий керівник – Бєльська Т.В., д-р. держ. упр., доцент

Після прийняття «Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» 1 квітня 2014 року [3] в нашій країні розпочався розпочалася нова хвиля децентралізації.

При створенні об'єднаних територіальних громад важливими є комунікативні процеси, формується нова тактика і стратегія комунікації з громадою. Відкритість та прозорість діяльності органів влади в територіальних громадах є основним критерієм формування довіри громадян [2].

Слід розглянути можливість та раціональність застосування конфлікту і консенсусу на різних етапах процесу децентралізації. Конфлікти народжуються на ґрунті щоденних розбіжностей у поглядах, протиставленні різних думок, потреб, спонукань, бажань, стилів життя, надій, інтересів та особистісних особливостей. Конфліктів більше, ніж дискусій і переговорів.

Л. Козер визначає умови, за яких конфлікт є позитивним чи нега-